

Inför religionskritik i skolan

Publicerad här den 30 mars 2015

EN UNG GÖTEBORGARE återkom efter att ha stridit för den Islamiska Staten (IS). Han intervjuades i tv-programmet Uppdrag granskning nyligen. Han var trosviss. Det var rätt att skära halsen av »otrogna«. Själv ville han gärna dö som martyr. Då skulle han få ta med sig sextio släktingar till paradiset. Där skulle han få förlusta sig med oskulder. Han visste för han hade själv läst Koranen. Han ville gärna offra sitt liv i kampen mot de »otrogna« i väst.

Han är inte ensam. Omkring 300 svenska ungdomar har värvats att strida för IS. De har indoktrinerats och utbildats till krigare och terrorister för att strida för den Islamiska Staten. Att de är med om att döda, tortera och fördriva oskyldiga människor med annan trosuppfattning är illa nog när det sker i andra länder. Men det stannar inte där. IS hotar varje land som bidrar till kampen mot IS med Jihad.

Sverige planerar att sända militärer till Irak för att hjälpa kurder i kampen mot IS. Vilka följder kan det få för vårt land? Det kan mycket väl tänkas att någon eller några av de trosvissa IS -krigarna som vänt tillbaka till Sverige vill skaffa sig martyrskap. Detta genom att medverka till en massaker eller att utlösa en självmordsbomb i en folksamling. Förlusterna i liv och egendom vid ett enda sådant dåd kan bli oöverskådliga. Frågan är hur Sverige ska kunna försvara sig mot sådana attacker.

Det borde gå att hindra tillflödet av nya IS-krigare. Björn Ulvæus föreslår i en debattartikel i Göteborgs Posten att man ska ge skolan en roll i försvaret mot indoktrineringen från IS. Han skriver att en av skolans viktigaste uppgifter är att lära barnen kritiskt tänkande. Att vrida och vända på frågor och ifrågasätta det som utges för att vara sant. På så sätt skulle man kunna så tillräckligt starka tvivel om IS löften om belöningar i paradiset för att ungdomarna skulle dra sig för att offra sina liv i denna kamp.

En komplikation med detta förslag är att det inte bara skulle leda till att Koranens budskap ifrågasattes. Man skulle också komma att skaka om grundvalarna för den kristna tron. Vad händer om eleverna i skolan ges i uppgift att ifrågasätta den trosbekännelse som mängder av människor fortfarande mumlar med i på söndagarna. Om eleverna får diskutera hur verklighetsförankrade deklARATIONERNA är i denna trosbekännelse:

Vi tror på Gud Fader allsmäktig, himmelens och jordens skapare.

Vi tror ock på Jesus Kristus, hans enfödde Son, vår Herre, vilken är

avlad av den helige Ande, född av jungfrun Maria, pinad under Pontius Pilatus, korsfäst, död och begravnen, nederstigen till dödsriket, på tredje dagen uppstånden igen ifrån de döda, uppstigen till himmelen, sittande på allsmäktig Gud Faders högra sida, därifrån igenkommande till att döma levande och döda. Vi tror ock på den helige Ande, en helig allmänlig kyrka, de heligas samfund, syndernas förlåtelse, de dödas uppståndelse och ett evigt liv.

Tidigare generationer har lärt sig att inte ifrågasätta detta genom att de har utsatts för en systematisk indoktrinering. Dopet, söndagsskolan, aftonbönen, bordsbönerna, morgonbönerna i skolan, kristendomsundervisningen, konfirmationen, husförhören, vigseln och begravningsakten. Om en lögn upprepas tillräckligt många gånger så framstår den till slut en sanning. Lögnen är att det finns en Gud och att det finns ett liv efter detta. Med helvetet som piska och himlen som morot formades undersåtar, som utan att knota gav sina pengar och sina liv i herrarnas krig. Så formades också en arbetarklass som ödmjukt slet för svältlöner i förhoppningen om den pie in the sky, som Joe Hill diktade om. I religiösa kretsar blir ungdomar fortfarande indoktrinerade i olika religioners budskap.

Du ska inga andra gudar hava jämte mig, lyder första budet. Det är samma bud som IS nu rättfärdigar de grymma avrättningarna av »otrogna« med. Det lär inte vara lätt att få dessa fanatiker att överge övertygelsen att det är just deras version av religionen som är den enda rätta. Det blir inte lättare om vi själva bidrar till att våra ungdomar blir övertygade om att det är kristendomens version av religionen som är den enda rätta. Än värre skulle det bli om man i kristna sekter uppmanade ungdomar att gå i strid till försvar för den kristna tron.

Björn Ulvæus förslag att införa religionskritik i skolan kommer givetvis att möta hårt motstånd från både kristna och islamiska kretsar. Men vad är alternativet? Att ännu fler unga människor mister sina liv. Att ännu fler människor i vårt land fruktar för sin säkerhet när ungdomar som tränats i Jihad återvänder. Det är illa nog med den skräck som följer på de blodiga uppgörelserna mellan de kriminella ligorna. Ska människorna också behöva frukta för sina liv på grund av att vilseförda ungdomar begår blodiga attentat här för att få bli martyrer?